

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Diumenge de la Paraula

Avui celebrem el Diuenge de la Paraula de Déu, instituit fa poc més d'un any pel papa Francesc (*Motu Proprio «Aperuit Illis»* –AI–, de 30 de setembre de 2019). El Papa convida l'Església universal a dedicar un diuenge complet a la Paraula de Déu, amb el desig que tots nosaltres puguem fer l'experiència dels deixebles d'Emmaús.

En aquest episodi de l'Evangelí, el Ressuscitat es fa company de camí dels dos deixebles que marxen de Jerusalem, abatuts perquè les seves esperances s'han esvaït en saber que Jesús ha mort a la creu. Jesús s'interessa per allò que els produeix tristesa i desconsol, i els il·lumina amb la llum de

la Paraula; junts repassen els passatges de l'Es-criptura que parlen d'Ell, els encoratja i els ensenya a llegir-la des de la fe. En arribar al poble els deixebles, el conviden a quedar-se a sopar amb ells. El caminant parteix el pa i ells reconeixen que és Jesús, però ja no el veuen més. És en aquest instant que s'adonen que el mateix Jesús ha ressuscitat. Tornen a Jerusalem per anunciar als altres deixebles que Jesús se'ls ha fet present i que els ha fet entendre el sentit de les Escriptures. Aquesta hauria de ser també la nostra experiència quan llegim i meditem la Paraula de Déu acompanyats de Jesucrist i il·luminats pel seu Esperit.

Ignorar les Escriptures és ignorar Crist, va escriure sant Jeroni segles enrere (cf. DV 25). L'Església no pot deixar de llegir-les, per trobar-hi Jesucrist i seguir les seves petjades, ja que com diu el papa Francesc: «és bo que no manqui mai en la vida del nostre poble aquesta relació decisiva amb la Paraula viva que el Senyor mai es cansa de dirigir a la seva Esposa, perquè pugui créixer en l'amor i en el testimoni de la fe» (AI 2).

Els cristians llegim l'Antic Testament a la llum del Misteri de la vida, mort i resurrecció de Jesucrist, i hi descobrim l'anunci d'allò que Jesús dirà amb les seves paraules i durà a terme amb els seus gestos de salvació.

En el Nou Testament llegim els evangelis com a Bona Nova de la salvació i de la misericòrdia de Déu manifestada en la persona de Jesucrist. Els altres llibres del Nou Testament complementen la revelació cristiana.

El Papa ha volgut que el Diuenge de la Paraula tingui lloc dins l'octavari de pregària per la unitat dels cristians. Vol, doncs, significar el valor ecumènic de la Sagrada Escriptura que «indica als qui es posen en actitud d'escolta el camí a seguir per arribar a una autèntica i sòlida unitat» (AI 3).

Benvolguts germans i germanes, la importància de la Paraula de Déu no pot quedar reduïda a un sol diuenge de l'any. Us animo en aquesta jornada, i com a mínim cada diuenge, a reservar una estona per escoltar atentament la Paraula deixant que el Ressuscitat es faci, també avui, company de camí de tots nosaltres; deixem-li que il·lumini els nostres neguits i desencisos amb la llum de la Paraula de consol i d'esperança que Déu adreça a la humanitat sencera.

ACTUALITAT

Modificat el ritu del Dimecres de Cendra en temps de pandèmia

La Congregació per al Culte Diví i la Disciplina dels Sacraments ha difós una nota a través de l'Oficina de Premsa del Vaticà en què explica la modificació del ritu del Dimecres de Cendra, adaptant-se a les mesures de seguretat sanitàries establertes en aquest temps de pandèmia. Tal com es llegeix en la nota, «pronunciada l'oració de benedicció de les cendres i després d'aspergir-les, sense dir res, amb l'aigua beneïda, el prevere es dirigirà als

presents, dient una sola vegada i per a tots els fidels, la fórmula del Missal Romà: "Convertiu-vos i creieu en l'Evangelí", o bé: "Recorda que ets pols i a la pols tornaràs". Després, el prevere es netejarà les mans i es posarà la mascareta per protegir-se el nas i la boca. Posteriorment, imposarà la cendra a aquells que s'acostin a ell o, si és oportú, s'acostarà als fidels que estan drets, romanent al seu lloc. Així mateix, el prevere prendrà la cendra

i la deixarà caure sobre el cap de cada un, sense dir res». La nota ha estat signada el 12 de gener de 2021 pel cardenal Robert Sarah, prefecte de la Congregació per al Culte Diví i la Disciplina dels Sacraments, i per Mons. Arthur Roche, arquebisbe secretari.

ENTREVISTA

Una Mare de Déu per a cada dia

ÀNGEL RODRÍGUEZ VILAGRAN

El periodista gironí Àngel Rodríguez sempre s'ha interessat per la figura de la Mare de Déu. «Maria dona molt de joc —afirma: llegendes, fe, pelegrinatges, goigs, la manera com el poble la representa...». Acaba de publicar el llibre *365 dies amb Maria* (Ed. Claret), que descriu cada imatge de les marededéus que es veneren a les diòcesis amb seu a Catalunya, els seus atributs i curiositats, un fragment dels goigs de l'advocació, cites marianes, refranys i dites populars que hi tenen relació.

Què ens aporta el llibre?

És un llibre que vol ser senzill. Cada dia de l'any pots llegir un petit text d'una imatge de la Mare de Déu de les diòcesis amb seu a Catalunya; per tant, també de les del nord de Castelló i d'Andorra. És un llibre popular i entretingut, pensat per a tothom, que explica la tradició i aspectes de fe, però no pas la història. També he mirat de posar les imatges en dates assenyalades. Un exemple: el 25 de desembre, la Mare de Déu de Betlem de Barcelona.

Expliques força curiositats...

Sí, moltes! Per exemple, la Immaculada que es venera en una capella de la catedral de Barcelona és coneguda com la «Mare de Déu de les claus», perquè porta les claus de les portes de la muralla de Barcelona que el Consell de Cent les hi va oferir per haver deslliurat la ciutat d'una pandèmia com la que ara patim.

Com la devoció a la Mare de Déu ha influït en l'ànima cristiana catalana?

A Catalunya tenim advocacions no només d'arrel estrictament catalana, sinó també *importades*; i això és molt important, perquè demostra la manera que té Maria d'integrar-se en la societat. Per això esmento no només les de Loreto, Fàtima o Lourdes, sinó també la del Rocío o la de la Cabeza, que també es veneren a casa nostra.

Òscar Bardaji i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Sempre amb la força de l'Esperit

Fa set anys, van rebre el sagrament de la confirmació. Encara anaven a l'escola. Era un grup cohesionat que es va prendre seriosament la catequesi preparatòria i, en general, va entendre el sentit del sagrament i les possibilitats de repercussió en les seves vides. La celebració del sagrament de la confirmació, la intensitat del moment, el sentit comunitari de la trobada, la vivència de la presència de Déu els va fer créixer. «Fins aleshores no havia baixat sobre cap d'ells; tan sols havien estat batejats en el nom de Jesús, el Senyor. Pere i Joan els van imposar les mans i ells reberen l'Esperit Sant» (Ac 8,16-17). La confirmació va ser un moment i un dia important. Molts van viure amb intensitat aquella irrupció de Déu en les seves vides, amb la força de l'Esperit Sant. En una trobada posterior al dia de la confirmació, alguns es plantejaren la possibilitat d'assumir un compromís conjunt que ho materialitzés. Després de parlar-ne algunes vegades més, es concretà unes setmanes abans del Nadal següent. Es proposaren una acció conjunta el matí del dia de Sant Esteve: preparar un esmorzar amb llet i cafè calents,

un entrepà i alguns queviures i distribuir-ho entre persones que viuen al carrer. Així ho varen fer.

Han passat set anys, han acabat els estudis. Tots treballen. Se segueixen trobant, cada any, el dia de Sant Esteve. El grup s'ha reduït, però el compromís que prengueren segueix sent una realitat. Escalfar la llet i el cafè, preparar els entrepans, fer les bosses afegint-hi fruita, torrons... Sortir a repartir-ho i a compartir una estona de conversa amb aquestes persones, amb aquests germans i germanes en situació vulnerable que passen necessitat.

Els mou la mateixa força de l'Esperit que reberen aquell dia ja llunyà de la confirmació. Aquesta força els mou al seguiment, a respondre a les crides del Senyor, a estimar els germans, a compartir amb els més necessitats el que Déu ha posat al seu abast. Estimar Déu, estimar els altres. De rerefons, el seguiment; ser testimonis del seu Amor. És per això que alguns d'aquests nois i noies participen, també, en grups de fe i estan compromesos en altres accions solidàries de voluntariat. Sempre amb la força de l'Esperit.

HECHOS DE VIDA

MN. JOSEP M. ALIMBAU ARGILA

«Contra la tribulació: ¡Pensar en el cielo!» (Juan XXIII)

Estar atribulado es el quebranto físico y moral de quien vive una enfermedad grave o un fracaso severo, o la muerte de un ser querido. Es la congoja en busca de respuestas válidas para la vida.

Juan XXIII, con su experiencia, aconsejaba: «Pensar en el cielo prometido; en el paraíso esperado; en el amor pleno y en la felicidad suprema, junto a sus seres queridos, ayudaba y mucho. Así se vence la tribulación y se obtiene la paz y el gozo.»

Tomás de Kempis decía: «Todas las tribulaciones de este desierto no te harán desmayar jamás, si procuras mantener viva la

esperanza de los bienes eternos, del cielo.»

San Francisco de Sales decía: «Las tribulaciones, por dolorosas que sean, después se convierten en algo positivo y saludable. Al sufrir, recurrimos a Dios. Ponemos nuestra esperanza en Él, que es «nuestra justicia, nuestro consuelo, nuestra fuerza, el único que nos puede ayudar y salvar.»

San Pablo también dice: «Ni ojo vio, ni oído escuchó, ni mente humana barruntó, ni llegó a pensar lo que Dios ha preparado para los que le aman» (1Cor 2,9). ¡Esto conforta, da ánimo, paz y gozo!

Del libro *Saber sufrir*,
Edit. Voz de papel

Lectures de la missa diària i santoral

25. □ **Dilluns (lit. hores: 3a setm.)** [Ac 22,3-16 (o bé: Ac 9,1-22) / SI 116 / Mc 16,15-18]. Conversió de sant Pau, apòstol, camí de Damasc. Sant Bretanió, bisbe; santa Elvira, vg. i mr.

26. □ **Dimarts** [2Tm 1,1-8 (o bé: Tt 1,1-5) / SI 95 / Mc 3,31-35]. Sant Timoteu, bisbe d'Efes, i sant Titus (o Tet), bisbe de Creta, deixebles i col·laboradors de Pau (s. I). Santa Paula (o Pola), viuda, deixeblla de sant Jeroni; sants Robert, Alberic i Esteve, abats de Citeaux.

27. ■ **Dimecres** [He 10,11-18 / SI 109 / Mc 4,1-20]. Santa Àngela Mèrici (1470-1540), vg., fund. ursulines (Brèscia, 1535). Sant Enric d'Ossó i Cervelló (Vinebre, Ribera d'Ebre 1840 - Gilet, València 1896), prev., fund. de les teresianes (STJ). Sant Vitalià, papa (657-672); sant Emèri o Mer, abat de Banyoles; sant Julià, bisbe de Burgos.

28. □ **Dijous** [He 10,19-25 / SI 23 / Mc 4,21-25]. Sant Tomàs d'Aquino (†1274), prev. dominicà i dr. de l'Església, patró dels estudiosos i els estudiants, venerat a Tolosa de Llenguadoc. Sant Flavià, soldat mr.; sant Tirs, atleta mr.; sant Julià, bisbe de Conca; sant Leònides, mr.; beata Gentil Giusti, mare de família.

29. ■ **Divendres** [He 10,32-39 / SI 36 / Mc 4,26-34]. Sant Pere Nolasc (s. XIII), rel. barceloní, fund. mercedaris (OdeM). Sant Valeri o Valer, bisbe de Saragossa i mr. (s. IV), venerat a Roda d'Isàvena. Sant Sulpici Sever, bisbe; sant Julià, bisbe de Toledo; beata Arcàngela Girani, vg. carmelitana. Beat Manuel Domingo i Sol (Tortosa, 1836-1909), prev., fund. dels Operaris diocesans (OD).

30. ■ **Dissabte** [He 11,1-2.8-19 / SI: Lc 1,69-70.71-73.74-75 / Mc 4,35-41]. Santa Martina, vg. i mr.; sant Adelm (Lesmes), bisbe de Burgos (benedictí, s. XI); santa Jacinta de Mariscotti, vg. terciària franciscana; sant Mucià-Maria Wiaux, rel. La Salle.

31. ■ **† Diumenge vinent, IV de durant l'any (lit. hores: 4a setm.)** [Dt 18,15-20 / SI 94 / 1Co 7,32-35 / Mc 1,21-28]. Sant Joan Bosco (1815-1888), prev. de Torí, fund. congregacions salesianes (SDB), patró del cinema; santa Marcel·la, viu-da.

DIUMENGE III DE DURANT L'ANY

COMENTARI

Lectura de la profecia de Jonàs (Jo 3,1-5.10)

El Senyor va fer sentir a Jonàs la seva paraula i li digué: «Vés a Nínive, la gran capital, i proclama-hi el que jo et diré». Jonàs se'n anà a Nínive, tal com el Senyor li havia manat. Nínive era una ciutat grandiosa. Per recórrer-la tota calia fer tres dies de camí. Jonàs començà a fer una jornada de camí dintre la ciutat i cridava: «D'aquí a quaranta dies, Nínive serà destruïda». La gent de Nínive cregué en Déu: proclamaren un dejuni i, des dels més poderosos fins als més humils, es vestiren de sac negre. Déu veié que de fet es convertien i s'apartaven del mal camí, i es va desdir de fer caure sobre d'ells la desgràcia amb què els havia amenaçat.

Salm responsorial (24)

R. Feu que conegui, Senyor, les vostres rutes.

Feu que conegui, Senyor, les vostres rutes, / que aprengui els vostres camins. / Encamineu-me en la vostra veritat, instruiu-me, / perquè vós sou el Déu que em salveu. R.

Recordeu-vos, Senyor, de la vostra pietat / i de l'amor que heu guardat des de sempre. / Compadiu-vos de mi, vós que estímeu tant. R.

El Senyor, bondados i recte, / ensenya el bon camí als pecadors. / Encamina els humils per sendes de justícia, / els ensenya el seu camí. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 7,29-31)

Vull dir, germans, que no podem deixar perdre l'oportunitat present. Des d'ara, els qui tenen muller han de viure com si no en tinguessin, els qui ploren, com si res no els fes plorar, els qui estan contents, com si res no els alegrés, els qui compren, com si no tinguessin res, i els qui treuen profit d'aquest món, com si no en traguessin cap, perquè aquest món que veiem amb els ulls passa aviat.

✦ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc (Mc 1,14-20)

Després d'haver estat empresonat Joan, Jesús es presentà a Galilea predicant la Bona Nova de Déu; deia: «Ha arribat l'hora i el Regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en la Bona Nova».

Tot passant vora el llac de Galilea, veié Simó i el seu germà Andreu. Estaven tirant el filat a l'aigua, perquè eren pescadors. Jesús els digué: «Veniu amb mi, i us faré pescadors d'homes». Immediatament abandonaren les xarxes i se'n anaren amb ell.

Poc més enllà veié Jaume, fill de Zebedeu, i el seu germà Joan. Eren a la barca repassant les xarxes. Els cridà immediatament, i ells deixaren el seu pare Zebedeu amb els jornalers a la barca, i se'n anaren amb Jesús.

Lectura de la profecia de Jonàs (Jon 3,1-5.10)

El Señor dirigió la palabra a Jonás: «Ponte en marcha y ve a la gran ciudad de Nínive; allí les anunciarás el mensaje que yo te comunicaré». Jonás se puso en marcha hacia Nínive, siguiendo la orden del Señor. Nínive era una ciudad inmensa; hacían falta tres días para recorrerla. Jonás empezó a recorrer la ciudad el primer día, proclamando: «Dentro de cuarenta días, Nínive será arrasada». Los ninivitas creyeron en Dios, proclamaron un ayuno y se vistieron con rudo sayal, desde el más importante al menor. Vio Dios su comportamiento, cómo habían abandonado el mal camino, y se arrepintió de la desgracia que había determinado enviarles. Así que no la ejecutó.

Salmo responsorial (24)

R. Señor, enséñame tus caminos.

Señor, enséñame tus caminos, / instrúyeme en tus sendas; / haz que camine con lealtad; / enséñame, porque tú eres mi Dios y Salvador. R.

Recuerda, Señor, que tu ternura / y tu misericordia son eternas; / acuérdate de mí con misericordia, / por tu bondad, Señor. R.

El Señor es bueno y es recto, / y enseña el camino a los pecadores; / hace caminar a los humildes con rectitud, / enseña su camino a los humildes. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 7,29-31)

Digo esto, hermanos, que el momento es apremiante. Queda como solución que los que tienen mujer vivan como si no la tuvieran; los que lloran, como si no lloraran; los que están alegres, como si no se alegraran; los que compran, como si no poseyeran; los que negocian en el mundo, como si no disfrutaran de él: porque la representación de este mundo se termina.

✦ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 1,14-20)

Después de que Juan fue entregado, Jesús se marchó a Galilea a proclamar el Evangelio de Dios; decía: «Se ha cumplido el tiempo y está cerca el reino de Dios. Convertíos y creed en el Evangelio».

Pasando junto al mar de Galilea, vio a Simón y a Andrés, el hermano de Simón, echando las redes en el mar, pues eran pescadores. Jesús les dijo: «Venid en pos de mí y os haré pescadores de hombres». Inmediatamente dejaron las redes y lo siguieron.

Un poco más adelante vio a Santiago, el de Zebedeo, y a su hermano Juan, que estaban en la barca repasando las redes. A continuación los llamó, dejaron a su padre Zebedeo en la barca con los jornaleros y se marcharon en pos de él.

«Convertiu-vos i creieu en la Bona Nova»

Vocació dels apòstols Pere i Andreu (1308-1311). Retaule de la Maestà de Duccio di Buoninsegna. Museu de la catedral de Siena (Itàlia)

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

A la primera lectura i en l'evangeli avui escoltem una invitació a la conversió. Jonàs va ser un profeta que va anunciar la conversió entre els habitants de Nínive. Jesús ens apareix a l'evangeli com un nou Jonàs, que va predicar la necessitat de la conversió per poder acollir el Regne de Déu que arriba. La bona nova de l'arribada del Regne de Déu va acompanyada d'una doble invitació: a la conversió de vida i l'obertura a la fe.

El Regne de Déu no és un territori o una estructura política. Déu regna entre nosaltres en la mesura que vivim en comunió amb ell; en la mesura que tota la nostra vida està centrada en ell; en la mesura que vivim orientats cap a ell. I això no és gens fàcil. Ja que tenim una tendència natural a centrar-nos en nosaltres mateixos, en els nostres interessos, en les petites coses de la vida de cada dia..., que acaben convertint-se en coses grans que acaparen el nostre cor i les nostres energies.

Per això, Jesús ens demana conversió de cor. Ens demana descentrar-nos de nosaltres mateixos per donar cabuda a Déu en la nostra vida; tal com ell mateix va fer: que va viure, va actuar, i va morir de cara a Déu. Jesús va fer de la seva vida un anunci permanent i continuat de la presència i de l'amor de Déu.

Però també ens demana fe en l'Evangelí. La fe no és un simple coneixement, un simple saber que Déu existeix i que habita més enllà del firmament i del cel. La fe és una adhesió personal a Jesús, acceptar en el nostre cor la persona de Jesús, amb les seves paraules i les seves obres; per tal de viure, parlar, actuar... tal com ell vivia, parlava i actuava.

Jesús es presenta, doncs, com a profeta del Regne de Déu entre nosaltres. I el seu primer signe consisteix a formar una comunitat de deixebles al voltant de la seva persona. Simó i el seu germà Andreu, Joan i el seu germà Jaume... els primers membres de la comunitat de Jesús. Ells són capaços de deixar-ho tot per seguir Jesús. Amb aquests i altres vuit es formarà el grup dels Dotze que, després de la Resurrecció, iniciaran la predicació cristiana i seran el nucli i el germen de l'Església de Jesucrist Ressuscitat. I és que el Regne de Déu s'expressa i es viu en comunitat. La comunitat cristiana és el signe de la presència del Regne enmig del món.

Activitats del senyor cardenal

Dijous 28. Participarà en la reunió de la Congregació per als Bisbes, al Vaticà.

Agenda

«**Doble pertinença religiosa**». Diumenge 24 de gener (18 h), conferència a càrrec de la germana Griselda Cos. Al Monestir de Sant Pere de les Puel·les (c/ Anglès, 55).

Taller de cal·ligrafia. Dissabte 30 de gener (9.45-18 h), iniciació a la lletra cassolera, nivell zero, amb la germana Conxa Adell. Al Monestir de Sant Pere de les Puel·les (c/ Anglès, 55 - c/ Dolors Monserdà, 31). Cal inscripció a: conxadell@gmail.com, t. 682 705 003.

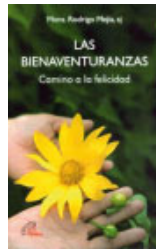
Llibres

Amós, el profeta dels pobres, de Josep Lligadas Vendrell. Aquest llibret de 20 pàgines, editat pel CPL, en la col·lecció «Sants i Santes», n. 277, ens presenta el profeta Amós, que va viure al s. VIII abans de Crist, es guanyava la vida com a ramader i cultivador de sicò-

mors, i es va sentir cridat per Déu perquè anés al regne d'Israel a denunciar les injustícies contra els pobres i anunciar que aviat aquell regne, ple de luxes per als rics, seria envaït i destruït pels assiris. És el primer profeta de qui es conserven els seus oracles per escrit.

Las bienaventuranzas. Camino a la felicidad, de Mons. Rodrigo Mejía, SJ. Este libro de 168 páginas, editado por Paulinas, va dirigido a quienes deseen vivir los valores de Jesús en su vida diaria según el programa de las Bienaventuranzas, que son la mejor explicación del Reino de Dios, el corazón del Evangelio y el núcleo sobre el que se desarrolla el Sermón de la Montaña de san Mateo.

El espacio litúrgico. Documentos orientativos. La Conferencia Episcopal Italiana ha contribuido especialmente al tema de la constitución *Sacrosanctum Concilium*, que instaba a revisar todo lo referente a la edificación de las nuevas iglesias con varios documentos, entre ellos los recogidos en este libro de 92 páginas, editado por el CPL en la colección «Cuadernos Phase», n. 257.

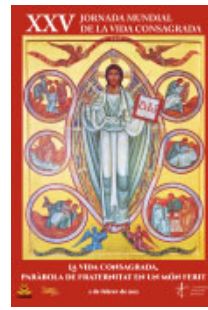
ACTUALITAT

El Papa obre els ministeris de lectorat i d'acollit a les dones

El dilluns 11 de gener, es va fer públic que el papa Francesc ha canviat un punt del Codi de Dret Canònic per institucionalitzar l'accés de les dones laiques al servei de la Paraula i de l'altar. Degut a aquesta nova disposició, els ministeris de lectorat i d'acollit des d'ara també estaran oberts a les dones, de forma estable i institucionalitzada, amb un mandat especial. Les dones que llegeixen la Paraula de Déu durant les celebracions litúrgiques o que realitzen un servei a l'altar i distribueixen l'Eucaristia, no són certament una novetat: en moltes comunitats del món ja eren una pràctica autoritzada pels bisbes. No obstant això, fins ara, aquests serveis els han realitzat sense un mandat institucional real i adequat, en derogació del que estableix sant Pau VI, qui, l'any 1972, en abolir les anomenades *ordres menors*, havia decidit mantenir l'accés a aquests ministeris reservats als homes només perquè els considerava preparatoris per a un eventual accés a les ordres sagrades. Ara, el papa Francesc, també arran del discerniment que va sorgir dels últims sínodes de bisbes, vol fer oficial i institucional aquesta presència femenina en l'altar.

«La vida consagrada, paràbola de fraternitat en un món ferit»

Amb aquest lema, el dimarts 2 de febrer, a les 18.45 h, se celebrarà la Jornada Mundial de la Vida Consagrada, amb una eucaristia que presidirà el cardenal Joan Josep Omella, a la Catedral. Trobar-nos els diferents carismes suscitats per l'Esperit Sant en bé del poble de Déu, al voltant del nostre pastor diocesà, fa visible la comunió i la necessària complementarietat entre tots. La Delegació Episcopal per a la Vida Consagrada de l'Arxidiocesi de Barcelona, juntament amb la Unió de Religiosos de Catalunya (URC), us conviden a unir-vos a aquesta celebració.

CARTA DOMINICAL

† **CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA**
Arzobispo de Barcelona

Domingo de la Palabra

Hoy celebramos el Domingo de la Palabra de Dios, instituido hace poco más de un año por el papa Francisco (*Motu Proprio «Aperuit Illis»* -AI-, de 30 de septiembre de 2019). El Papa invita a la Iglesia universal a dedicar un domingo completo a la Palabra de Dios, con el deseo de que todos nosotros podamos hacer la experiencia de los discípulos de Emaús.

En este episodio del Evangelio, el Resucitado se hace compañero de camino de los dos discípulos que se van de Jerusalén, abatidos porque sus esperanzas se han desvanecido al saber que Jesús ha muerto en la cruz. Jesús se interesa por todo aquello que les produce tristeza y desconsuelo, y los ilumina con la luz de la Palabra; juntos repasan los pasajes de la Escritura que hablan de Él, les anima y les enseña a leerla desde la fe. Al llegar al pueblo los discípulos, le invitan a quedarse a cenar con ellos. El caminante parte el pan y ellos reconocen que es Jesús, pero ya no

le ven más. Es en este instante que se dan cuenta que el mismo Jesús ha resucitado. Vuelven a Jerusalén para anunciar a los otros discípulos que Jesús se les ha hecho presente y que les ha dado a entender el sentido de las Escrituras. Esta debería ser también nuestra experiencia cuando leemos y meditamos la Palabra de Dios acompañados de Jesucristo e iluminados por su Espíritu.

Desconocer la Escritura es desconocer a Cristo, escribió san Jerónimo siglos atrás (cf. DV 25). La Iglesia no puede dejar de leerlas, para encontrar en ellas a Jesucristo y seguir sus huellas, ya que como dice el papa Francisco: «es bueno que nunca falte en la vida de nuestro pueblo esta relación decisiva con la Palabra viva que el Señor nunca se cansa de dirigir a su Esposa, para que pueda crecer en el amor y en el testimonio de fe» (AI 2).

Los cristianos leemos el Antiguo Testamento a la luz del Misterio de la vida, muerte y resurrec-

ción de Jesucristo, y descubrimos el anuncio de lo que Jesús dirá con sus palabras y llevará a cabo con sus gestos de salvación.

En el Nuevo Testamento leemos los evangelios como Buena Nueva de la salvación y de la misericordia de Dios manifestada en la persona de Jesucristo. Los otros libros del Nuevo Testamento complementan la revelación cristiana.

El Papa ha querido que el Domingo de la Palabra tenga lugar dentro del octavario de oración por la unidad de los cristianos. Así pues, quiere significar el valor ecuménico de la Sagrada Escritura que «indica a los que se ponen en actitud de escucha el camino a seguir para llegar a una auténtica y sólida unidad» (AI 3).

Queridos hermanos y hermanas, la importancia de la Palabra de Dios no puede quedar reducida a un solo domingo del año. Os animo en esta jornada, y como mínimo cada domingo, a reservar un rato para escuchar atentamente la Sagrada Escritura dejando que el Resucitado se haga, también hoy, compañero de camino de todos nosotros; dejémosle que ilumine nuestras inquietudes y desencantos con la luz de la Palabra de consuelo y de esperanza que Dios dirige a la humanidad entera.

Seguiu-nos
esglesia.barcelona

 facebook.com/EsglesiaBarcelona
 @esglesiabcn

Sintonitzeu
Ràdio Estel: 106.6 FM
Ràdio Maria: canal de ràdio a la TDT